

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/195/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010787
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3816010787.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich Vladimíra Pekaru a JUDr. Evy Modoryovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07. decembra 2021 pomerom hlasov 3:0 takto

r o z h o d o l :

O b ť a l o v a n í : 1) L. B. , nar. XX.XX.XXXX v V., okres P.,
trvale bytom O., B. č. XX/XX, okres P.,
prechodne bytom P., Y. X/X,
t.č. bytom O., X. č. XXXX/X,

2) G. H. , nar. XX.XX.XXXX v V., okres P.,
trvale bytom Y. č. XXX, okres P.,

s ú v i n n í , ž e

obžalovaný L. B.

1) v období od augusta roku 2006 do konca februára 2008 v P. pod zámienkou zhodnotenia od poškodeného W. C. vylákal celkom päť pôžičiek na úhradu nákladov spojených s otvorením závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške 292.000,- Sk, hoci vedel, že tieto nebude mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradil, čím poškodenému W. C. spôsobil škodu v celkovej výške 9.692,62 eur,

obžalovaní L. B., G. H.

2) spoločným konaním v období od júla 2008 do septembra 2008 v P. pod zámienkou zhodnotenia finančných prostriedkov vylákali od poškodeného W. C. celkom osem pôžičiek na úhradu nákladov spojených s obstaraním finančných prostriedkov na otvorenie závodu na výrobu surových štiav v celkovej výške 560.000,- Sk, hoci vedeli, že tieto nebudú mať z čoho uhradiť, pôžičky v lehotách splatnosti neuhradili, čím poškodenému W. C. spôsobili spoločným konaním škodu vo výške 18.588,60 eur,

čím L. V. sčasti samostatne a sčasti spoločne s G. H.rom spôsobil W. C. škodu v celkovej výške 28.281,22 eur,

t e d a

obžalovaný L. B. v bodoch 1), 2)

v časti sám a v časti spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba, iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,

obžalovaný G. H. v bode 2)

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba, iného obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

tým spáchali

obžalovaný L. B. v bodoch 1), 2)

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a) Trestného zákona v časti v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 218/2007 Z.z.,

obžalovaný G. H. v bode 2)

pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 218/2007 Z.z.

a za to sa

odsudzujú

Obžalovaný L. B.

Podľa § 221 ods.3 Trestného zákona, § 51 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods.2 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods.4 písm. g) Trestného zákona ukladá sa mu povinnosť spočívajúca v príkaze počas plynutia skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovaný G. H.

Podľa § 221 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods.1 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku je obžalovaný L. B. povinný zaplatiť poškodenému W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., R. č. X/X škodu vo výške 9.692,62 eur.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku sú obžalovaní L. B. a G. H. povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému W. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., R. č. X/X škodu vo výške 18.588,60 eur.

Podľa § 288 ods.2 Trestného poriadku sa poškodený W. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných L. B. a G. H., vypočul poškodeného W. C., vypočul svedkov F. C., C. C., X. X., W. C., RSDr. Z. P., T. O., X. P., B. X., prečítal výpovede svedkov z prípravného konania a to R. E., Z. X., X. G., W. I., T. O., F. M., I. E., Ing. M. P., L. U., U. X., R. E., R. M., U. V., V., vypočul znalkyňu PhDr. W. F., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpismi registra trestov.

Obžalovaný L. B. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s C. sa spoznal počas ich práce v O. O., mal záujem aj s G. H. na Slovensku rozbehnúť výrobu surových štiav, nakoľko nebolo

možné v tej dobe vybaviť úver finančné zdroje, hľadali u rôznych finančných skupín, s H. a I. chodievali často na služobné cesty a hľadali ľudí, ktorí by im na projekt požičali peniaze. Ďalej uviedol, že aj poškodený C. prejavil záujem účasti na projekte, poskytol im peniaze na úhradu nákladov spojených so služobnými cestami, v žiadnom prípade neboli dohodnutí na tom, že mu peniaze budú vracat', jednalo sa o istú formu investície. Poškodený v auguste 2006 takto odovzdal svedkyni I. za prítomnosti jeho, obžalovaného H., svedka X. sumu 80.000,- Sk, v priebehu augusta 2006 do apríla 2007 sumu asi 30.000,- Sk, ktoré odovzdal I.. Ďalej uviedol, že potom od apríla 2007 všetko financovali len on s H., pričom riešili pôžičku od I., ktorý im mal po vyplatení zábezpeky 1,5 mil. CZK požičať sumu 1 milión USD, k čomu však nedošlo, pričom z tejto pôžičky chceli povracat' ľuďom peniaze, ktorí sa skladali na peniaze pre I. aby neprišli o domy a byty, zvyšok peňazí mal byť použitý na zhodnotenie, pričom poškodený C. sa na zábezpeke nepodieľal. Potom, ako pôžička nevyšla, hľadali peniaze od niekoho iného, ako aj podnikali kroky proti nebankovkám, pričom na úhrade týchto nákladov sa C. podieľal sumou asi 100.000,- Sk, ktoré získal z úverov od nebankoviek, pričom mu dávali peniaze na úhradu splátok. Obžalovaný takto odovzdal v tomto období svedkovi X. asi 250.000,- Sk nevedno za akým účelom. Uviedol, že takto C. investoval do výstavby závodu na výrobu štiav, pričom mal profitovať zo zisku, pričom za týmto účelom mali aj vypracovaný projekt od spol. V. P. a že tento podnikateľský zámer nevyšiel on nemôže. Uviedol, že on sa nevie vyjadriť k technológií výroby produktov, t.j. výroby štiav, toto mal na starosti obžalovaný H., oni osobne nemali vytvorenú žiadnu svoju vlastnú prevádzku na výroby odšťavovania, v tom čase nemali žiaden kapitál a preto si aj on bral úvery od nebankoviek, ako aj jeho príbuzní, resp. známi, ktorí mu peniaze požičiavali. Uviedol, že do podnikateľského zámeru sa zapojil on, H., I., C., X., pričom všetky peniaze brala I., pričom nemali založený žiaden účet, pričom všetci vedeli, kde sa peniaze dávajú, účtovníctvo o príjme a výdavkoch sa nevedlo. Na záver uviedol, že všetko je vykonštruované na neho a obžalovaného H., pričom poukázal na to, že výpoveď poškodeného je nedôveryhodná, pretože už v minulosti tento na neho krivo podával trestné oznámenia.

Obžalovaný G. H. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že C. chcel s nimi spolupracovať, chcel preto skončiť so svojím zamestnaním, chcel sa finančne podieľať na nákladoch so všetkým súvisiacich s podnikateľským projektom, na nákladoch trestného konania proti spoločnosti V. C., ako aj iných životných nákladoch, peniaze mal získavať od nebankových subjektov, svojich známych čo bolo v roku 2008, pričom tieto úvery mali za neho platiť aby nezaťažili jeho rodinný rozpočet. Obžalovaný uviedol, že C. si požičiaval peniaze od nebankových spoločností, požičal si peniaze aj od otca vo výške 40.000,- Sk, pričom C. prisľúbil, že otcovi peniaze vráti a to so 100 % navýšením. Ďalej uviedol, že v októbri 2008 s nimi ukončil lvenz spoluprácu s tým, že všetky záväzky si bude riešiť sám a odmietal prijímať splátky na úhradu úverov. Uviedol, že oni žiadne pôžičky od C. nebrali, ak by od neho pôžičky brali, boli by podpisovali zmluvy, on od C. neprevzal žiadne peniaze v hotovosti, C. sa podieľal na úhrade ich spoločných nákladov spojených s podnikateľským zámerom, určite to nebolo 560.000,- Sk, časť peňazí z úverov poškodený použil pre svoje veci. Nevie o tom, že by C. odovzdával peniaze B., v roku 2006 dával peniaze I., tieto peniaze mali byť použité na pôžičku pre M. a I.. Vo svojej výpovedi uviedol, že chcel rozbehnúť výroku surových štiav na F., nemal však nárok na úver, projekt mal vypracovaný od V. P., hľadal iné zdroje financovania cez I., ktorý im mal po zaplacení zábezpeky vo výške 1,5 milióna CZK požičať 1.000.000 USD z čoho mali vrátiť peniaze ľuďom, ktorí im požičali na čo malo ísť 3.000.000 CZK, zvyšok mal byť v trejdových obchodoch zhodnotený a použitý na výstavbu závodu. Obžalovaný uviedol, že on žiadne peniaze od I. neprevzal, jedná sa o podvrh, ktorým sa chcel I. vyviniť. Na záver uviedol, že všetko je vykonštruované políciou, prokurátormi a sudmi.

Poškodený W. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným B. sa spoznal v O. O. kde spoločne pracovali, pričom mu B. spomínal, že spoločne s G. H. majú záujem otvoriť závod na výrobu surových štiav a to v C., neskôr O., X., či T., a že potrebujú na to rádovo 100 miliónov Sk, ktoré chcú získať v I. od M. z P., ktorý údajne vytuneloval nejaký podnik, že tento disponuje miliardami, pričom by sa malo jednať o čierne peniaze. Ďalej na úhradu nákladov spojených s cestovaním do I. ho požiadal B. o pôžičku, pričom on v priebehu augusta 2006 B. poskytol pôžičku vo výške 80.000 Sk, ktoré získal od otca, pričom mu B. sľuboval, že mu peniaze do polroka vráti aj s 50 % navýšením, teda celkom 120.000,- Sk, pri odovzdávaní peňazí B. bol prítomný aj H.. V priebehu februára 2007 dostal od bývalej manželky 150.000,- Sk v rámci ich majetkového vysporiadania, o čom povedal B., na čo ho B. žiadal o ďalšiu pôžičku 130.000,- Sk nakoľko sa im nedarí s vybavovaním pôžičky od M.. Túto pôžičku sľuboval B. vrátiť do polroka aj so 100 % navýšením, s tým, že mu vráti aj prvú pôžičku aj s navýšením vo výške 120.000,- Sk. Vo februári 2007 v hotovosti a bez papiera peniaze odovzdal B., B. ho priebežne

informoval o tom, ako chodia do I. a ubezpečoval ho, že peniaze mu budú vrátené. V priebehu júna a júla 2007 dostal ponuku od spoločnosti N. na úver vo výške 20.000,- Sk, o čom povedal B., čo B. využil a on mu znova požičal 20.000,- Sk na ten istý účel, pričom sľuboval, že mu vráti dvojnásobok, že mu vráti všetky pôžičky, t.j. že do septembra 2007 mu vráti 700.000,- Sk. V priebehu mesiaca júl 2007 odovzdal po 5.000,- Sk B. celkovo 20.000,- Sk z úveru, ktorý mu prišiel na účet dňa 27.06.2007, B. mu spomenul, že vybavujú v I. peniaze od nejakého I., ktorému zložili zábezpeku vo výške 2.000.000,- Sk, za čo im mal I. odniekadiaľ z O. vybaviť 2 milióny USD. Ďalej uviedol, že má vedomosť, že peniaze pre I. B. a H. požičali aj iní ľudia, ktorým tieto peniaze v septembri 2007 vrátia. Ďalej poškodený uviedol, že B. tvrdil, že peniaze, ktoré mu odovzdal boli minuté na úhradu nákladov, neboli odovzdané I.. Uviedol, že v septembri si všimol, že B. si žije nad svoje pomery, bol na dovolenke v W., veľa nakupoval, rovnako sa dozvedel, že tak žije aj H. z čoho nadobudol názor, že obaja sú pri peniazoch a preto koncom septembra 2007 bol za B., ktorý mu uviedol, že ich I. oklamal, ale že sa nemusí báť, peniaze mu budú vrátené, majú s I. dobrú zmluvu a dostanú z neho 1 milión USD, že majú rozbehnuté aj iné obchody, napríklad s meďou. Ďalej uviedol, že na vzatie úveru B. zlákal aj jeho bývalú manželku, ktorá ručila svojim bytom. Uviedol, že on B. dôveroval, robil mu aj ručiteľa k úveru v Z., a.s., vo februári 2008 ho navštívil B., že potrebuje požičať ďalšie peniaze, keďže nemal peniaze, tak B. povedal nech si berie úvery od nebankových spoločností s tým, že peniaze na splátky mu bude dávať B.. Dňa 18.02.2008 preto vzal úver od Providentu vo výške 12.000,- Sk, dňa 22.02.2008 od spoločnosti P. N. vo výške 50.000,- Sk, pričom v prítomnosti manželky tieto peniaze odovzdal B., ktorý mu nechal 6.000,- Sk na prvé splátky. Ďalej uviedol, že B. s H. od neho aj naďalej požadovali ďalšie peniaze, pretože sú bez peňazí, uvádzali mu, že peniaze však vrátia, pretože riešia ďalšie pôžičky od nejakého P. a O. z I., preto si vzal dňa 08.07.2008 úver od spoločnosti T. vo výške 200.000 Sk, peniaze odovzdal B. s H., ktorí mu sľúbili, že mu budú dávať peniaze na splátky, peniaze mu vrátia do 2-3 mesiacov, keď budú mať vybavené peniaze z I.. Pretože H. s B. naňho stále tlačili, požadovali ďalšie peniaze a uvádzali mu, že ak im ich nedá, celá záležitosť padne a už mu nebudú vrátené žiadne peniaze, preto on dňa 29.07.2008 vzal ďalší úver do N. vo výške 150.000,- Sk, peniaze odovzdal obžalovaným bez dokladu, pričom sľubovali, že mu budú dávať peniaze na splátky, čo však neurobili, úver splatil sám. Peniaze z tohto úveru mu sľubovali vrátiť do 2 mesiacov a to keď dostanú peniaze z I.. V auguste 2008 pod tlakom obžalovaných vzal aj úver do spoločnosti N., a.s. vo výške 40.000,- Sk, peniaze obžalovaným odovzdal, nechali mu na splátku 1.600,- Sk, v septembri 2008 vzal aj úver do P. vo výške 40.000,- Sk, od P. vo výške 20.000,- Sk, od P. N. vo výške 50.000,- Sk, peniaze im odovzdal bez proti podpisu a bez zmluvy, sľubovali, že splátky úverov budú hradíť, peniaze mu vrátia hneď do dvoch - troch mesiacov len čo dostanú peniaze z I.. Ďalej uviedol, že im aj peniaze z debetu vo výške 20.000,- Sk z jeho bankového účtu, ktoré na viackrát na požiadanie H. s B. odovzdal B.. Peniaze mu sľúbili vrátiť v októbri 2008 a to z peňazí od P., od ktorého mali dostať 2 milióny CZK a O., od ktorého mali dostať 28 miliónov CZK, k čomu však nikdy nedošlo. Posledné peniaze, ktoré im požičal bolo 40.000,- Sk, ktoré im v septembri 2008 požičal s tým, že mu ich vrátia do októbra 2008, malo sa jednať o peniaze na prežitie, pretože hovorili, že nemajú žiadne peniaze, ale všetko sa zmení, keď prídu peniaze z I.. Chceli dokonca, aby predal svoj byt, on aj podpísal zmluvu s realitnou kanceláriou, od ktorej následne odstúpil, chceli, aby si vzal úver jeho otec, ktorý by musel založiť svoj byt, s čím však otec nesúhlasil. Na záver uviedol, že v tom čase bol pod neustálym stresom zo strany obžalovaných a celkovo požadoval uhradiť škodu vo výške 33.731,66 eur.

Svedok X. X. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že od augusta 2006 do januára 2008 požičal H. finančné prostriedky vo výške 1.550.000,- Sk, pričom sa nejednalo len o jeho peniaze, pretože on sám si požičal peniaze aj od iných osôb. Ďalej uviedol, že tieto peniaze boli určené pre I. ako zábezpeka na úver vo výške 1 milióna USD. Ďalej uviedol, že má vedomosť o tom, že obžalovaní B. a H. si požičiavali peniaze aj od C., s ktorým sa zoznámil v marci alebo apríli 2007, pričom peniaze od C. obžalovaní použili na úhradu ich výdavkov, splátky úverov, náklady svojich rodín. Na záver uviedol, že C. peniaze z úveru svojej manželky dňa 22.05.2007 vložil na účet H.. Na záver svojej výpovedi uviedol, že obžalovaných aj žaloval v civilnom konaní, pričom obžalovaní boli zaviazaní mu tieto peniaze vrátiť.

Svedkyňa F. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že je manželkou poškodeného. Uviedla, že obžalovaných pozná od roku 2007, kedy obžalovaný B. prišiel k nim do bytu a potom následne do bytu za manželom prišli obaja obžalovaní, pričom obžalovaný B. chcel požičať peniaze a ona mu podpísala aj s manželom nejakú zmluvu. Z dôvodu, že sa pôžičky neplatili, mali im zhabať byt, oni podlžnosť vyplatili a od tej doby sa s poškodeným s obžalovanými prestal stretávať, poškodený jej potom hovoril, že oni mu zakázali, aby jej nič hovoril.

Svedok RSDr. Z. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho kontaktoval H. s požiadavkou sprostredkovať úver, pretože mal záujem na vybudovaní závodu na výrobu surových štiav. Videl, že plán je nereálny, H. nebol schopný doložiť žiaden projekt ani garancie a preto mu pri vybavovaní peňazí nepomohol.

Svedkyňa C. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodenému, ako svojmu bývalému manželovi v roku 2007 vyplatila sumu 150.000,- Sk vrámci vyporiadania ich majetku, v priebehu apríla 2007 ju navštívil poškodený s B., žiadali ju o ručenie k úveru, následne potom za ňou prišli do P. H., B. a I., vzali ju do P., kde podpísala zmluvu o úvere so spoločnosťou V. C., bol jej poskytnutý úver vo výške 300.000,- Sk, ktoré peniaze poškodený vložil na účet H. alebo B., úver nebol platený, prišla o byt, poškodený jej následne hovoril, že aj jeho oklamali.

Svedkyňa T. O. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že si v máji 2007 na požiadanie B. I. - veštice vzala úver vo výške 300.000,- Sk od V. C. s.r.o., peniaze odovzdala I. z dôvodu rozbehnutia obchodu s ovocnými šťavami, pričom jej I. predstavila H. s B. ako jej spoločníkov, ktorí sa na tomto podieľajú. Taktiež na zobrať pôžičku nahovorili aj jej matku, ktorá založila byt, pričom, obžalovaní povedali, že oni budú úvery splácať, čo však neurobili a ona prišla o byt.

Svedkyňa B. X. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že v priebehu roka 2006 - 2007 požičala H. s B. zhruba 1.500.000,- Sk na podnikanie v oblasti realizácie zámeru na výrobu štiav. Ďalej uviedla, že bola prítomná na návšteve u B., kde si H. s B. na klasickú pôžičku chceli požičať nejaké peniaze od C.. Na záver uviedla, že má vedomosť, že obžalovaným poškodený vyplatil peniaze asi v takej výške, ako je uvedené v obžalobe.

Svedok W. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v roku 2006 odovzdal z predaja svojej garáže sumu 90.000,- Sk svojmu synovi W. C.. Začiatkom roka 2008 mu syn spomínal, že požičal svoje peniaze H. s B., ktorí pracujú na vybudovaní závodu na výrobu surových štiav, peniaze mu majú vrátiť aj s navýšením, že na tom zarobí. V septembri 2008 prišiel za nim znova poškodený, že H. s B. potrebujú okolo 500.000 - 600.000,- Sk na rozbehnutie podnikania, pričom ho syn požiadala, či nezaloží svoj byt, čo odmietol. Potom následne dňa 22.09.2008 si syn - poškodený vypýtal pôžičku 40.000,- Sk, ktoré mu odovzdal, tieto požadoval ako pôžičku pre H. s B., ktorí sľubovali jej vrátenie aj so 100 % navýšením, pričom videl, že syn s H. a B. sedia v aute pred Z. v P., kde im syn tieto peniaze odovzdal. Na záver svojej výpovede uviedol, že syn mu povedal, že takto obžalovaným požičal sumu 800.000,- Sk, chceli, aby predal aj svoj byt, peniaze im požičiaval len preto, že mu tvrdili, že ak im nepožičia, že príde aj o tie peniaze, ktoré im už požičal, pričom mu syn povedal, že obžalovaní mu zakázali rozprávať s inými osobami o pôžičkách, ktoré im požičal.

Svedok X. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že on sa s obžalovaným H. spoznal cez svedka I.. Ďalej uviedol, že bol svedkom prevzatia hotovosti H. (či to je obžalovaný H., ktorý je na pojednávaní, nevedel uviesť) od I. a to vo výške 5.000.000,- Kč, on sám na úhradu záväzku I. požičal sumu 600.000,- Kč, pričom I. mu žiadne peniaze nevrátil. Na záver uviedol, že keď bol pri jednaniach, tak sa tam nikdy nehovorilo, na čo majú byť peniaze použité.

Z prečítanej výpovede svedkov T. O. a F. M. z prípravného konania vyplýva, že títo vo svojich výpovediach popreli, že by mali H. s B. poskytnúť nejakú výraznú pôžičku na podnikanie. Svedok O. v prípravnom konaní uviedol, že požičal I. s H. 20.000,- Kč, tieto požičané peniaze mu v splátkach boli peniaze vrátené H..

Z prečítanej výpovede svedka Ing. M. P. z prípravného konania vyplýva, že sa viackrát stretol s obžalovanými a s I. a X.. Uviedol, že ich zoznámil svedok M., ktorý mu povedal, že tieto osoby chcú podnikáť v oblasti odšŕavovania, on H. požičal sumu 390.000,- Kč, pričom tieto peniaze mu obžalovaný nevrátil.

Z prečítanej výpovede svedka I. E. z prípravného konania vyplýva, že tento požičal skupine ľudí okolo H. od novembra 2007 do mája 2008 sumu 2.000.000,- Kč, peniaze im požičal za účelom investície do jeho projektu likvidácie odpadu, čo sa obžalovaným nepodarilo a v roku 2010 peniaze mu boli vrátené.

Z prečítanej výpovede svedka W. I. z prípravného konania vyplýva, že ho pán M. zoznámil s obžalovaným H., pričom dňa 10.05.2007 s H. uzatvoril zmluvu o budúcej zmluve, pretože mal s pánom Y. zaistenú garanciu vo výške 2.000.000 USD. Svedok v prípravnom konaní uviedol, že H. mu hovoril o mnohých projektoch, na ktoré chce peniaze použiť a to aj na zakúpenie izotopickej mede. Ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že od H. prevzal dňa 17.05.2007 700.000,- Sk, dňa 16.05.2007 sumu 911.270,- Kč, dňa 02.07.2007 sumu 300.000,- Sk a dňa 03.08.2007 sumu 250.000,- Sk. Následne potom dňa 15.07.2007 bol spísaný dodatok k tejto zmluve, pretože naplnenie zmluvy o budúcej zmluve bolo nereálne, pričom dodatok v P. podpísal H., zmluva sa zmenila tak, že ostala len časť týkajúca sa pôžičky jemu. Na záver jeho výpovede uviedol, že dňa 10.12.2008 za prítomnosti svedka X. P. v P. v nákupnom stredisku vrátil H. pôžičku v celkovej výške 5.560.000,- Kč.

Z prečítanej výpovede svedka Z. X. z prípravného konania vyplýva, že on obžalovanému H. poskytol peniaze vo výške 66.000 eur, aby H. tieto peniaze použil na ochranu občanov, na boj proti korupcii, on nikdy tieto peniaze naspäť nežiadal. Na záver jeho výpovede uviedol, že poškodeného nepozná a nemá vedomosť, či táto osoba nejaké peniaze dávala obžalovaným.

Z prečítanej výpovede svedka X. G. z prípravného konania vyplýva, že tento požičal H. sumu 300.000,- Sk, pričom mu obžalovaný peniaze nevrátil.

Z prečítanej výpovede svedkyne R. E. z prípravného konania vyplýva, že na žiadosť svojho zaťa L. B. si s manželom v máji 2007 vzala úver od V. C. vo výške 350.000,- Sk, ktorý spláca mesačne po 14.000,- Sk, v júli 2007 si vzala úver v F. vo výške 160.000 Sk, peniaze odovzdala B., splátka je

4.200,- Sk a v júni 2008 si pre zaťa vzali úver 185.000,- Sk od T. so splátkou vo výške 4.300 eur, pričom všetky úvery spláca obžalovaný.

Z prečítanej výpovede svedkyne R. E. z prípravného konania vyplýva, že na žiadosť I. si vzala úver vo výške 200.000,- Sk, ktoré peniaze jej aj odovzdala, pričom I. jej peniaze nevrátila, obžalovaných H. a B. nepozná.

Z prečítanej výpovede svedkyne R. M. z prípravného konania vyplýva, že na žiadosť I. si vzala úver, peniaze z úveru dala I., ktorá jej ich nevrátila, obžalovaných H. a B. nepozná.

Z prečítaných výpovedí svedkov L. U., U. X., U. G., V. Y. z prípravného konania vyplýva, že títo sa k trestnej činnosti obžalovaných nevedia vyjadriť.

Znalkyňa PhDr. PaedDr. W. F. - znalkyňa z odvetvia ručného písma vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu zotrvala na písomne podanom znaleckom posudku, ako i na jeho záveroch. Vo svojej výpovedi uviedla, z čoho vychádzala pri vypracovaní znaleckého posudku. Znalkyňa uviedla, že podpisy G. H. na dodatku k zmluve zo dňa 15.07.2007, ako aj na potvrdení o uhradení pôžičky zo dňa 10.12.2008 sú pravými podpismi G. H..

V spise sa nachádzajú listinné dôkazy a trestné oznámenie na č.l. 1-25, listiny predložené poškodeným z č.l. 98, 101, 108, 109, 114, 119-139, 143-153, listiny na č.l. 407- 410, 499-502, rozpis hovorov na č.l. 519, čestné prehlásenie na č.l. 520, trestné oznámenie na č.l. 522 - 535, prehlásenie č.l. 526-527, zmluva o pôžičke 530-542, zmluvy na č.l. 728-731, uznesenie č.l. 843, rozsudok č.l. 852-857, listiny doložené obžalovaným č.l. 868-894, 940-947, rozsudok 918-931, rozhodnutia č.l. 979- 990, 993-1002, správy daňového úradu č.l. 1045-1052, správy od nebankových subjektov č.l. 1053-1074, 1076, 1079-1124, správy z I. č.l. 1126-1127, správa z Z. č.l. 1129-1144, správa V. P. č. I. 1150, výpisy z listu vlastníctva č. I. 1153-1169, výpisy z obchodného registra č.l. 1171-1197, výpisy zo živnostenského registra č.l. 1199-1200, výpisy z obchodného registra č.l. 1201-1204, návrh obžalovaného G. H. o mimoriadne dovolanie č.l. 1216-1221, uznesenie I. č.l. 1271, odvolanie voči rozsudku o obnove konania, sp. zn. 5C 68/2011, sp. zn. 18C 152/2016, list adresovaný P. I. č.l. 1346-1356, doklady predložené obžalovaným č.l. 1363-1538, rozsudky Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn.: 7C 91/2011, sp. zn. 18C 152/2016, sp. zn. 4C 298/2015, sp. zn. 12C 37/2010, sp. zn. 5C 68/2011, sp. zn. 9C 96/2006.

Okresný súd v Prievidzi rozsudkom zo dňa 30. januára 2019 uznal oboch obžalovaných vinnými pre trestnú činnosť kladenú im za vinu a uložil obžalovaným podmienené tresty odňatia slobody, pričom obžalovaní voči rozsudku podali odvolanie a Krajský súd v Trenčíne, uznesením pod sp. zn. 2To 51/2019 zo dňa 12. novembra 2020 rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z rozsudku Mestského sudu v P., sp. zn. 10T 16/2008 zo dňa 03.11.2010 (nachádzajúceho sa na č.l. 1826-1861) vyplýva, že obžalovaný F. M. bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5,5 roka so zaradením do väznice s ostrahou. D. F. M. sa pod bodom V. v skutku pod bodom 1) dopustil podvodu aj voči obžalovanému H. tým, že v presne nezistenom čase v roku 2004 pod zámienkou zaistenia úveru vo výške 45.000.000,- Kč na veľkovýrobu ovocných a zeleninových štiav a džúsu v úmysle sa obohatiť od G. H. vylákal čiastku 50.000,- Kč, ako poplatok za vybavenie úveru, pričom úver zaistený nebol a vylákanú čiastku si ponechal pre svoju potrebu, čím H. spôsobil škodu vo výške 50.000,- Kč.

Zo správy O. z č.l. 1812-1813 vyplýva, že obžalovaní B. a H. neboli v období 01.07.2006 do 31.10.2008 vedení v zozname a ani v registroch O. a v uvedenom období nemali udelené povolenie na vykonávanie činnosti v oblasti finančného trhu.

Zo spisu I.: D.-XXX/X-D.Z. 2009 vyplýva, že svedkyňa C. podala trestné stíhanie voči obžalovanému B. pre trestný čin podvodu, voči obžalovanému bolo aj vznesené obvinenie, pričom trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu, že sa jedná len občiansko-právny vzťah.

Súd po opätovnom prevedenom dokazovaní, po zrušení veci krajským súdom, po doplnení dokazovania, vyhodnotiac dôkazy tak jednotlivo, ako i súhrnne, hoci obaja obžalovaní popierajú spáchanie trestnej činnosti, vzhľadom na výpoveď poškodeného C., ako aj vzhľadom na výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní, resp. prečítané výpovede svedkov z prípravného konania, ako aj z listinných dôkazov, mal súd preukázané, že obaja obžalovaní mali podnikateľský zámer a to vybudovanie závodu na výrobu štiav, pričom však nemali žiaden projekt, ani garancie na realizovanie tohto zámeru, nemali žiadne finančné prostriedky na realizovanie tohto zámeru, čo vyplýva jednak z výpovedí samotných obžalovaných, ako aj z výpovede poškodeného a z výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní, pričom finančné prostriedky si samotní obžalovaní, resp. prostredníctvom iných osôb zabezpečovali bráním úverov od nebankových spoločností, čím sa zadlžovali. Súd na hlavnom pojednávaní podrobne vypočul poškodeného, pričom tento podrobne popísal, kedy a za akých podmienok poskytol pôžičky obžalovaným, pričom písomné zmluvy o poskytnutí pôžičiek urobené neboli. Súd v danom prípade poukazuje na to, že zmluva o poskytnutí pôžičky nemusí byť vyhotovená písomne, môže byť urobená aj ústne, resp. aj konkludentne, t.j. mlčky. Z prevedeného dokazovania (napr. z rozsudku Mestského súdu v P.) vyplýva, že obžalovaní už v roku 2004 chceli realizovať svoj podnikateľský zámer, pričom aj svedkovi M.ovi poskytli za vybavenie úveru sumu 50.000,- Kč, pričom obžalovaný H. tvrdí, že tomuto svedkovi dal finančné prostriedky na vybavenie úveru vo väčšej výške. Z výpovedí obžalovaných vyplýva, že u nebohého I. vybavovali pôžičku 1.000.000 USD, pričom tomuto odovzdali sumu 2.700.000,- Sk v roku 2007, pričom z prečítanej výpovede svedka z prípravného konania (svedok zomrel) vyplýva, že obžalovanému H. peniaze vrátil. Z výpovedí svedkov X. X. vyplýva, že obžalovaným zapožičal sumu 1.550.000,- Sk, B. X. vyplýva, že obžalovaným zapožičala sumu 1.500.000,- Sk, pričom aj z ostatných svedeckých výpovedí, resp. prečítaných výpovedí svedkov z prípravného konania vyplýva, že obžalovaným zapožičiavali finančné prostriedky v rôznych výškach, avšak obžalovaní im finančné prostriedky nevrátili.

Súd poukazuje na to, že už od roku 2004 sa snažili obžalovaní získať finančné prostriedky (čo vyplýva z rozsudku Mestského súdu P.) na vybudovanie závodu na odšťavovanie štiav a džúsov, pričom nemali žiadne finančné prostriedky, nemali žiaden projekt a taktiež ako vyplýva zo správy O. v tom čase nemali udelené povolenie na vykonávanie činnosti v oblasti finančného trhu. Súd taktiež poukazuje na to, že z výpovedí svedkov na hlavnom pojednávaní, resp. prečítanými výpoveďami svedkov z prípravného konania, ako aj samotnými výpoveďami obžalovanými, mal súd preukázané, že si od týchto svedkov finančné prostriedky požičiavali a preto tvrdenie obžalovaných, že poškodený jeho finančné prostriedky vložil do podnikania ako investíciu je nelogické, pretože už v tom čase mali napr. od svedkov X., X. obaja obžalovaní dostatočné množstvo finančných prostriedkov, pričom je nelogické, prečo práve títo svedkovia vzhľadom na rozsah finančných prostriedkov neinvestovali do

projektu obžalovaných (vzhľadom na výšku poskytnutých pôžičiek) a prečo práve poškodený by mal postupne vkladať nízke sumy do uvedeného projektu, pričom súd poukazuje na to, že poškodený jednoznačne uvádza, že do projektu obžalovaných neinvestoval, ale im len poskytoval pôžičky, pričom súd poukazuje na to, že zmluva o poskytnutí pôžičky nemusí byť vyhotovená písomne, môže byť urobená aj ústne, resp. aj konkludentne, t.j. mlčky. Na jednej strane sa obžalovaní poukazujú na to, že nebola medzi nimi a poškodeným uzatvorená zmluva o pôžičke, avšak súd poukazuje na to, že ak by bolo pravdivé tvrdenie obžalovaných, že poškodený investoval finančné prostriedky, prečo oni s poškodeným takúto zmluvu (zmluvu o investovaní) písomne nevyhotovili, prečo neuviedli, koľko má poškodený investovať, aké bude jeho postavenie v vzniknutej spoločnosti, resp. aký percentuálnym vlastníkom spoločnosti bude a podobne. V danom prípade súd poukazuje aj na to, že nebohý svedok I. tvrdí, že obžalovaným finančné prostriedky vrátil, pričom títo svoje podližnosti voči osobám, ktoré im požičali finančné prostriedky nevrátili a tieto osoby sa svojich nárokov domáhali prostredníctvom občiansko-súdneho konania, resp. podávaním trestných oznámení, ako to vyplýva z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, teda ak sa obžalovaným. Z výpovede poškodeného jednoznačne vyplýva, kedy a za akých okolností finančné prostriedky jednotlivým obžalovaným zapožičal, kedy a v akej hodnote mu ich majú vrátiť, čo potvrdili aj svedkovia na hlavnom pojednávaní a vzhľadom už na horeuvedené, podľa názoru súdu, nešlo zo strany poškodeného k investovaniu finančných prostriedkov do podnikania. Podľa názoru súdu, obžalovaní si finančné prostriedky (nízke sumy) zapožičiavali práve na služobné cesty do C. (súd v danom prípade poukazuje, že sa jednalo o ubytovanie v hoteloch s veľkou výškou pre ubytovanie a stravovanie), pretože na to už nemali finančné prostriedky, pričom vzhľadom na to, že podnikateľský zámer sa im nedaril, museli vedieť, že finančné prostriedky nebudú schopní vrátiť a že mu ich nevrátia vzhľadom na už predchádzajúce záväzky a pôžičky. Podľa názoru súdu, v tomto prípade nejde výlučne o tvrdenie proti tvrdeniu, pretože v danom prípade je výpoveď poškodeného nepriamo potvrdená aj výpoveďami svedkov X., svedkyň C., svedka W. C. svedkyne B. X., ktorí boli buď priamo pri prejednaní obžalovaných s poškodeným o zapožičiavanie peňazí alebo tieto skutočnosti mali sprostredkované zistené, teda podľa názoru súdu, poškodený neinvestoval svoje finančné prostriedky do projektu obžalovaných a teda nemôže ísť občiansko-právny vzťah. Súd v neposlednom rade poukazuje aj na to, že všetky výpovede svedkov, ktoré sú v rozpore s tvrdením obžalovaných, tak tieto namietajú, pričom uvádzajú, že títo svedkovia klamú (napr. svedok X.), pričom súdu nepredložili žiadne relevantné dôkazy, resp. skutočnosti, ktoré by ich tvrdenie potvrdzovali a preto súd ich obranu považoval len za účelovú. (Súd poukazuje na to, že obžalovaní vo svojej obrane uvádzajú, že aj svedok X. fakticky investoval do ich projektu, čo je však vyvrátené listinnými dôkazmi a to rozsudkami súdov, kde boli obžalovaní zaviazaní vrátiť svedkovi pôžičky.)

Trestného činu podvodu podľa § 221 ods.1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky podľa § 221 ods.2 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 221 ods.3 Trestného zákona odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, akoko by trestný čin spáchal sám.

Podľa § 10 ods.1 Trestného zákona prečin je

a) trestný čin spáchaný z nedbanlivosti alebo

b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov.

Podľa § 10 ods.2 Trestného zákona o prečine nejde, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Z prevedeného dokazovania vyplýva, že obžalovaný B. v bode 1) a v bode 2) spolu s obžalovaným H. pod zámenkou vysokého zhodnotenia peňazí od poškodeného vylákal pôžičky v celkovej výške 28.281,22 eur, pričom takto získané finančné prostriedky miňal na svoje aktivity, pričom obžalovaný si bol vedomý toho, že tieto finančné prostriedky poškodenému nevráti, súd preto konanie obžalovaného L. B. v bodoch 1), 2) tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a) Trestného zákona sčasti formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaný sčasti sám, sčasti s obžalovaným H. na škodu poškodeného C. seba, resp. spoluobžalovaného H. obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu a spôsobil tak

poškodenému na majetku značnú škodu. Z prevedeného dokazovania vyplýva, že obžalovaný H. v bode 2) spolu s obžalovaným B. pod zámienkou vysokého zhodnotenia peňazí od poškodeného vylákal pôžičky v celkovej výške 18.588,60 eur, pričom takto získané finančné prostriedky miňal na svoje aktivity, pričom obžalovaný si bol vedomý toho, že tieto finančné prostriedky poškodenému nevráti, súd preto konanie obžalovaného G. H. v bode 2) tak, ako po stránke subjektívnej, tak i po stránke objektívnej kvalifikoval ako pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods.1, ods.2 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaný spolu obžalovaným B. na škodu poškodeného C. seba, resp. spoluobžalovaného B. obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu a spôsobil tak poškodenému na majetku väčšiu škodu. Vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného H., súd nemohol konštatovať, že je jeho závažnosť nepatrná a teda nejedná sa o prečin, t.j. že by išlo o priestupok, resp., že by sa jednalo len o občiansko-právny spor. Podľa názoru súdu, obaja obžalovaní konali v priamom úmysle, pretože vedeli, že si od poškodeného požičiavajú finančné prostriedky, ktoré mu nevrátia, pretože tieto používali na cestu do I., ubytovanie, stravovanie, ako aj na osobnú spotrebu (obžalovaný Hrnčiar bol v tom čase na dovolenke v W. aj so svojou rodinou). Pokiaľ obžalovaný H. žiadal o vypočutie svedkov a to bývalých X., resp. vypočutie P., súd tieto návrhy zamietol, pretože tieto osoby by sa mohli vyjadriť len k ich postupu pri vyšetrovaní v tejto trestnej činnosti.

Obžalovaní svojím konaním porušili záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzickej osoby. Súd u obžalovaného B. nezistil ani poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť, u obžalovaného H. súd zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život človeka, priťažujúcu okolnosť súd u obžalovaného nezistil. Motívom konania obžalovaných bola snaha získať finančné prostriedky na podnikanie.

K osobe obžalovaného G. H. súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, nebol riešený v priestupkovom konaní. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

K osobe obžalovaného L. B. súd zistil, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe, bol riešený v priestupkovom konaní a to v oblasti cestnej dopravy. Doposiaľ súdne trestaný nebol.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o trestoch, vzhľadom na osoby obžalovaných, ich doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, uložil súd obžalovanému L. B. za použitia § 38 ods.2 Trestného zákona trest odňatia slobody v samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní tri roky, ktorého výkon mu súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v prvej polovici zákonného rozpätia trestnej sadzby v trvaní dva roky, uložil mu povinnosť spočívajúcu v príkaze počas plynutia skúšobnej doby podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Obžalovanému G. H. súd za použitia § 38 ods.3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní šesťnásť mesiacov, ktorého výkon mu súd podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v prvej polovici zákonného rozpätia trestnej sadzby v trvaní osemnásť mesiacov.

Súd mal za to, že takto uložené podmiennečné tresty odňatia slobody budú v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovaných.

Poškodený W. C. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody, škoda bola dokladovaná, preto súd obžalovaných v zmysle § 287 ods.1 Trestného poriadku zaviazal k náhrade škody tak, ako to je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Pokiaľ si poškodený uplatňoval škodu vo väčšej výške, tak ho súd v zmysle § 288 ods.2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.